

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/406/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6617201499
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ama Odalošová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6617201499.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Amy Odalošovej a členov senátu JUDr. Petra Kvietka a JUDr. Janky Boroškovej, v spore žalobkyne: U. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Z. II/XX, XXX XX O., štátny občan Slovenskej republiky, zastúpená: JUDr. Andrej Cifra, advokát, so sídlom J. Kráľa 5/A, 984 01 Lučenec, proti žalovanému: Home Credit Slovakia, a. s., so sídlom Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176, o zaplatenie 3 330,34 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č. k. 9Csp/38/2017-110 zo dňa 25. 07. 2017 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Lučenec č. k. 9Csp/38/2017-134 zo dňa 16. 08. 2017 takto

rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Lučenec č. k. 9Csp/38/2017-110 zo dňa 25. 07. 2017 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Lučenec č. k. 9Csp/38/2017-134 zo dňa 16. 08. 2017 **p o t v r d z u j e.**

II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % do troch dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške.

o d ô v o d n e n i e :

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom Okresný súd Lučenec zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyni 3.330,34 Eur spolu s úrokom z omeškania 5 % ročne počnúc od 31.01.2011 do zaplatenia, v lehote 3 dní od právoplatnosti odvolaním napadnutého rozsudku (I. výrok). Žalovaného zaviazal nahradiť žalobkyni trovy sporu v rozsahu 100 % (II. výrok).

2. V odôvodnení rozhodnutia okresný súd uviedol, že žalobkyňa uzatvorila so žalovaným zmluvu o úvere číslo 5511081650 dňa 19.12.2005, predmetom ktorej bolo poskytnutie revolvingového úveru s úverovým rámcom 995,82 Eur (30.000,- Sk). Výška mesačnej splátky bola dohodnutá sumou 39,83 Eur (1.200,- Sk). Termín mesačnej splátky bol dohodnutý vždy k 20. dňu v mesiaci. Súčasťou úverovej zmluvy sú Úverové podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s., Piešťany. Z predložených výpisov z účtu Premia karty Home Credit vyplynulo, že za obdobie od 01.01.2006 do 31.12.2016 žalobkyňa čerpala od žalovaného prostredníctvom kreditnej karty celkovú sumu 6.025,27 Eur a zaplatila žalovanému celkom 11.042,55 Eur. Uvedená skutočnosť nebola žalovaným spochybnená. Súd prvej inštancie sa postavil na to stanovisko, že nie sú žiadne pochybnosti o tom, že predmetná vec sa týka sporu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Žalovaný pri uzatváraní zmluvy vystupoval ako veriteľ v zmysle § 3 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. (podľa výpisu z obchodného registra je predmetom jeho činnosti poskytovanie spotrebiteľských úverov) a žalobkyňa pri uzatváraní zmluvy vystupovala v postavení spotrebiteľa v zmysle § 3 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z.. Zo zmluvy nevyplýva, že by túto uzatvárala za účelom výkonu zamestnania, povolania, alebo podnikania. Návrh spotrebiteľskej zmluvy je v danom prípade pripravený na predtlačenej tlačive, vrátane znenia Všeobecných obchodných podmienok, do ktorej sa len vpisujú požadované údaje. Pojmovým znakom revolvingového úveru je možnosť dlžníka čerpať

úverové prostriedky do určitého úverového rámca, ktorý úver môže spotrebiteľka čerpať aj opakovane do predmetnej výšky za predpokladu, že splátkami úveru, ktoré realizuje tento úverový limit každomesačne do jeho výšky doplní.

3. Z vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie za preukázané, že medzi stranami sporu bola uzavretá zmluva o revolvingovom úvere, v ktorej výška úverového rámca bola dohodnutá sumou 995,82 Eur (30.000,- Sk). Podľa bodu 31 variantu D úverovej zmluvy bola výška mesačnej splátky uvedená sumou 39,83 Eur (1.200,- Sk). Zrejme je, že Všeobecné obchodné podmienky boli vopred pripravené pre veľký počet spotrebiteľov, spotrebiteľ tak nemal možnosť ovplyvniť ich obsah a zmluvné dojednanie. Žalovaný nemal možnosť prostredníctvom svojich zamestnancov osobitne vyjednávať všetky podstatné a aj nepodstatné zložky Všeobecných obchodných podmienok so žalobkyňou. Súd prvej inštancie podrobil súdnej kontrole zmluvu o úvere a postavil sa na to stanovisko, že predmetná zmluva neobsahuje náležitosti vyžadované v § 4 ods. 2 písmeno a) zákona č. 258/2001 Z.z.. V zmluve o úvere nie sú uvedené úroky a poplatky, v dôsledku čoho podľa § 4 ods. 5 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom v čase uzavretia zmluvy nemôže požadovať žiadne úroky alebo poplatky. Úver je potrebné považovať za úver bezúročný a bez poplatkov. Vo všeobecnosti možno akceptovať taký postup žalovaného, keď úverové podmienky sú zahrnuté ako súčasť úverovej zmluvy, avšak musia byť koncipované takým spôsobom, ktorý nie je v rozpore s ochranou spotrebiteľa. Dohodnuté práva a povinnosti musia byť obsiahnuté priamo v zmluve o úvere, nepostačuje pokiaľ sú úroky uvedené v § 9 hlavy 7 úverových podmienok. Úverová zmluva, ktorá bola uzatvorená dňa 19.12.2005 č. 5511081650, neobsahuje náležitosti vyžadované zákonom č. 258/2001 Z.z. § 4 ods. 2 písmeno a) a § 4 ods. 2 písmeno g) zákona o spotrebiteľských úveroch. Zákon o spotrebiteľskom úvere vyžaduje uvedenie ročnej percentuálnej miery nákladov, najmä z toho dôvodu, že spotrebiteľ pokiaľ je tento údaj uvedený, môže z ponuky rôznych finančných inštitúcií poskytujúcich úvery si zvoliť ten úver, ktorý je pre neho výhodnejší. Súd prvej inštancie teda považoval úver za bezúročný a bez poplatkov, s poukazom na ustanovenie § 4 ods. 2 písmeno a) a g) zákona č. 258/2001 Z.z. a potom pokiaľ žalovaný prijal plnenie od žalobkyne, na ktoré mu nevznikol nárok, získal bezdôvodné obohatenie.

4. Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že za obdobie od 01.01.2006 do 31.12.2016 žalobkyňa od žalovaného prostredníctvom kreditnej karty čerpana celkovú sumu vo výške 6.025,27 Eur. Žalovanému zaplatila celkom 11.042,55 Eur. Žalobkyňa si uplatňovala nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia len za obdobie od 17.02.2014 do 13.12.2016. Prijímaním jednotlivých úrad zo strany žalobkyne na účet žalovaného dochádzalo na jeho strane k bezdôvodnému obohateniu, pretože žalovaný nemal právny titul na jednotlivé úhrady zo strany žalobkyne. Celkom bezdôvodné obohatenie ako rozdiel medzi platbami zo strany žalobkyne vo výške 11.042,55 Eur a čerpaniami vo výške 6.025,27 Eur bol vyčíslený sumou 5.017,28 Eur. Bezdôvodné obohatenie za obdobie od 17.02.2014 do 13.12.2016 bolo vyčíslené sumou 3.330,34 Eur. Z ustanovenia § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka vyplýva, že medzi konkrétne skutkové podstaty bezdôvodného obohatenia patrí okrem iného plnenie bez právneho dôvodu, pričom nerozhoduje, či strany o neexistencii právneho dôvodu na plnenie vedeli alebo nie. Neoprávnený majetkový prospech na strane žalovaného vznikol plnením bez právneho dôvodu, keďže úver, ktorý žalovaný poskytol žalobkyne je bezúročný a bez poplatkov. Žalobkyňa teda mala vrátiť žalovanému len skutočne poskytnuté finančné prostriedky, nebolo jej povinnosťou vrátiť úroky a poplatky súvisiace so zmluvou o úvere. Z týchto dôvodov súd prvej inštancie žalobe vyhovel a rozhodol tak ako to vyplýva z výrokovej časti odvolaním napadnutého rozsudku. Súd prvej inštancie priznal žalobkyne úroky z omeškania podľa § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, počnúc od 31.01.2017. Pred podaním žaloby žalobkyňa vyzvala žalovaného na mimosúdne plnenie výzvou zo dňa 20.01.2017. Žalovaný mal mimosúdne bezdôvodné obohatenie vrátiť do 30.01.2017. Pretože tak neurobil, počnúc od 31.01.2017 je v omeškaní.

5. O trovách konania okresný súd rozhodol podľa ustanovení § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej v texte len „CSP“) a § 262 ods. 1 CSP. Nakoľko žalobkyňa mala v spore plný úspech súd prvej inštancie jej priznal náhradu trov v rozsahu 100 %.

6. Proti uvedenému rozsudku podal včas odvolanie žalovaný, pričom bol toho názoru, že boli dodržané všetky náležitosti, ktoré vyžadoval zákon č. 258/2001 Z.z. v znení platnom a účinnom v čase uzatvorenia úverovej zmluvy, t.j. 19.12.2005. Čo sa týka namietania existencie RPMN v úverovej zmluve č. 5511081650, žalovaný už vo svojich vyjadreniach dával do pozornosti skutočnosť, že vzhľadom k tomu, že ide o revolvingový úver, výšku RPMN nie je možné určiť, nakoľko sa úver čerpá a dopĺňa a tak sa

menia údaje relevantné pre výpočet RPMN, čo potvrdil aj Krajský súd v Prešove vo svojom rozsudku zo dňa 27.01.2011, sp. zn. 6Co 95/2010. V súvislosti s revolvingovým úverom dal žalovaný do pozornosti aj uznesenie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 17.03.2017, sp. zn. 11Co/87/2016. Pokiaľ ide o tvrdenie chýbajúcej výšky, počtu a termínov splátok, poukázal na výpisy z účtu, v ktorých je každý mesiac klientovi presne špecifikovaná suma na úhradu, mesačná splátka, dátum splatnosti, kreditný limit, týždenný hotovostný limit a suma na čerpanie. Žalobkyňa teda podľa žalovaného presne vedela všetky podstatné a nevyhnutné náležitosti súvisiace so splácaním úveru. Okrem toho v zmluve má zreteľne uvedené pod bodom 31. Varianta D, výšku mesačnej splátky 39,83 Eur (1200 Sk). Podľa žalovaného počet splátok nie je možné pre tento typ poskytnutého úveru vopred dohodnúť, avšak žalobkyňa mala v pravidelných mesačných výpisoch uvádzať výšku mesačnej splátky. Termín splatnosti jednotlivých mesačných splátok je vždy k 20. dňu v mesiaci. Žalovaný dal do pozornosti aj rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 30. novembra 2016, sp. zn. 3Co/344/2015.

7. Žalovaný ďalej uviedol, že náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere nemusia byť uvedené na jednom dokumente, za predpokladu, pokiaľ sú tieto náležitosti vyhotovené písomne v inom dokumente alebo zachytené na inom trvalom nosiči a predmetná úverová zmluva obsahuje presný a jednoznačný odkaz na tieto písomnosti alebo iné trvalé nosiče. Žalovaný poukázal aj na skutočnosť, že samotná úverová zmluva vo svojej dolnej časti uvádza: „Neoddeliteľnou súčasťou tejto úverovej zmluvy sú Úverové podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s., uvedené na rube tejto listiny (strana 1) a na samostatnom liste (strana 2 a 3). Dolupodpísaný klient svojím podpisom potvrdzuje, že je oboznámený s úverovými podmienkami spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s., že sú mu všetky jej ustanovenia zrozumiteľné, považuje ich za dostatočne určité a prejavuje súhlas byť viazaný týmito podmienkami.“ Pod uvedeným textom sú úverová zmluva a taktiež úverové zmluvné podmienky riadne klientom podpísané. Žalovaný bol na základe vyššie uvedených skutočností toho názoru, že boli dodržané všetky náležitosti, ktoré sa vyžadujú v zmysle zákona 285/2001 Z.z. a preto nevidel dôvod, prečo by mal byť poskytnutý úver bez úrokov a bez poplatkov. V tejto súvislosti poukázal na Uznesenie Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 9Co/134/2012-43 zo dňa 31.08.2012. Na základe uvedených skutočností žiadal, aby odvolací súd zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

8. Žalobkyňa sa prostredníctvom svojho právneho zástupcu k odvolaniu žalovaného vyjadrila, pričom sa v plnom rozsahu stotožnila so závermi súdu prvej inštancie a nenašla žiadne vady ani v rámci odôvodnenia napadnutého rozsudku. Poukázala na skutočnosť, že predmetná zmluva o úvere uzavretá medzi ňou a žalovaným neobsahuje ani základné náležitosti, ktoré sú od týchto typov zmlúv požadované príslušnými právnymi predpismi. Naďalej trvala na skutočnosti, že základné parametre definujúce odplatu spotrebiteľského úveru musia byť dostupné a zrozumiteľné na jednom tlačive, aby klient bol reálne schopný jednak porovnať si výhodnosť ponúkaného úverového produktu s inými produktmi na finančnom trhu a súčasne, aby mal klient vedomosť počas celého zmluvného vzťahu, o tom koľko ho požičanie peňazí stojí. Nesúhlasila s tvrdením žalovaného, že údaj RPMN, vzhľadom na charakter revolvingového úveru, je objektívne neurčiteľný, pričom poukázala na viaceré judikáty. Podľa žalobkyne ustálená súdna prax dospela k záveru, že dojednania zakladajúce nárok na odplatu (úrok, poplatky, RPMN atď.) musia byť v prehľadnej a zrozumiteľnej podobe súčasťou listiny obsahujúcej spotrebiteľskú zmluvu samotnú, na ktorú spotrebiteľ pripája svoj podpis, inak dodávateľ stráca nárok na odplatu za úver. Ako reakciu na odvolanie žalovaného poukázala na Rozsudok SD EÚ z 09.11.2016 vo veci C-42/15, pričom je potrebné mať na zreteli, že Súdny dvor EÚ vo svojom rozsudku na viacerých miestach prízvukoval a pripomínal požiadavky, ktoré dodávateľa vo veľkom rozsahu porušovali a porušujú. Konkrétne ide o požiadavky určitosti, stručnosti, presnosti, jasnosti a zrozumiteľnosti, ktoré musia dodávateľa dodržiavať v zmluvných vzťahoch so slabšou zmluvnou stranou. Poukázala na zásadné body rozhodnutia SD EÚ a súvis s nedostatkami predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere ako aj na nálezy Ústavného súdu ČR. Ďalej mala za to, že samotný podpis pod tzv. včleňovaciu klauzulu pre uplatnenie obchodných podmienok sám o sebe nepostačuje k ich záväznosti, ale je potrebné, aby bol zároveň naplnený aj druhý predpoklad, a to známosť obchodných podmienok. Dôkazné bremeno je pritom na tej strane, ktorá sa obchodných podmienok dovoľáva. Žalovaný sa v prejednávanej veci podľa nej dovoľával platnosti obchodných podmienok, avšak neuniesol dôkazné bremeno ohľadne skutočnosti, že boli priložené k zmluve, a neuniesol dôkazné bremeno ohľadne skutočnosti, že boli priložené k zmluve, a neuniesol dôkazné bremeno ani ohľadne skutočnosti, že bola s nimi oboznámená, pričom poukázala na ust. § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Odvolaciemu súdu navrhla, aby rozsudok súdu

prvej inštancie v jeho napadnutom rozsahu potvrdil ako dôvodný a správny a zaviazal žalovaného aj na náhradu trov odvolacieho konania.

9. Žalovaný sa k vyjadreniu žalobkyne písomne nevyjadril.

10. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie proti rozsudku bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou stranou (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania vychádzajúc zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie bez potreby zopakovania či doplnenia dokazovania (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením postupom podľa ustanovenia § 387 ods. 1, 2 CSP, potvrdil.

11. Podľa ustanovenia § 387 ods. 1, 2 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

12. V danej veci odvolací súd nezistil žiadne okolnosti, ktoré by spochybňovali správnosť rozsudku súdu prvej inštancie v napadnutej časti. Z obsahu spisu vyplýva, že procesný súd správne postupoval, keď rozhodol v zmysle enunciatu. Dôvody, pre ktoré tak urobil okresný súd správne a podrobne rozobral v odôvodnení svojho rozsudku. S týmito dôvodmi sa v celom rozsahu stotožňuje aj odvolací súd a v podrobnostiach na ne odkazuje.

13. Na zdôraznenie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie vzhľadom k obsahu odvolania žalovaného odvolací súd uvádza:

14. Ustanovenie § 4 zákona presne stanovuje, aké formálne a obsahové náležitosti musí mať zmluva s tým, že v ods. 2 písm. g) je uvedené, že táto musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Sám žalovaný v odvolaní uvádza, že sa prikláňa k rozhodnutiu Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/95/2010 zo dňa 27.01.2011. Z tohto rozhodnutia vyplýva, že „Na začiatku revolvingového vzťahu sa údaj o RPMN určiť dá, pretože výška úveru, úrok, poplatky a obdobie úverového vzťahu vychádzajúce z počtu splátok sú zistiteľné, to však už dobre možné nie je v priebehu revolvingu“.

15. Odvolací súd k danému ďalej uvádza, že RPMN predstavuje údaj dôležitý pre vyjadrenie nákladov na úver a spotrebiteľom pomáha tento údaj spoznať, aké všetky náklady budú spojené so spotrebiteľským úverom, aká je cena úveru v porovnaní s ponukami iných poskytovateľov takýchto produktov. Tým, že celkové náklady sú vyjadrené v percentuálnych bodoch, zjednodušuje sa tým spotrebiteľovi porovnanie obdobných produktov na finančnom trhu a tak aj výber toho najakurátnejšieho úveru.

16. Zákon č. 258/2001 Z. z. vychádza z toho, že ročná percentuálna miera nákladov má byť vypočítaná v čase, keď sa uzatvára zmluva. Výpočet sa vykoná za predpokladu, že zmluva o spotrebiteľskom úvere bude platná na dohodnuté obdobie a že veriteľ a spotrebiteľ plnia svoje povinnosti podľa podmienok a k dohodnutým termínom.

17. Správne uzavrel súd prvej inštancie, že zmluva o spotrebiteľskom úvere údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov obsahovať má, čo vyplýva aj z toho, že počas trvania zmluvy musí byť spotrebiteľ informovaný o zmene ročnej percentuálnej miere nákladov.

18. Ustanovenie § 4 ods. 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch uvádza, že zmluva o spotrebiteľskom úvere musí okrem všeobecných náležitostí obsahovať aj ročnú percentuálnu mieru nákladov. Pokiaľ tento údaj nie je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedený, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

19. Žalovaný nepreukázal, že by v zmluve bol uvedený údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov. A už z tohto dôvodu treba považovať zmluvu za bezúročnú a bez poplatkov.

20. Pre úplnosť odvolací súd udáva, podľa § 4 zák. 258/2001 Z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná. Podľa § 4 ods. 5 Zákona o spotrebiteľských úveroch od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Odvolateľ v odvolaní namietal, že náležitosti zmluvy sú uvedené vo VOP (netýka sa RPMN), ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy. V samotnej úverovej zmluve nie je dohodnutý úrok, ani poplatky, odvolateľ uviedol, že tieto sú uvedené vo VOP. Odvolací súd udáva, že Všeobecné obchodné podmienky sa stávajú súčasťou zmluvy, bez ohľadu na to, či sú podpísané, ale len vtedy, ak podpísaná zmluva na ne výslovne odkazuje. Táto zásada našla legislatívne vyjadrenie v znení § 273 ods. 1 OBZ, ktorý umožňuje určiť časť obsahu zmluvy aj odkazom na všeobecné obchodné podmienky, ktoré sú stranám uzavierajúcim zmluvu známe alebo sú k návrhu priložené. Samotný podpis pod tzv. včleňovaciu klauzulu pre uplatnenie obchodných podmienok sám o sebe však nepostačuje, ale je treba, aby zároveň bol naplnený aj druhý predpoklad, teda známosť zmluvných podmienok (čo nie je naplnené len formálnym pripojením VOP k zmluve, vyžaduje sa reálna možnosť zmluvnej strany oboznámiť sa s VOP). Dôkazné bremeno preukázania naplnenia uvedených predpokladov pritom leží na osobe, ktorá sa ustanovení obchodných podmienok dovoľáva. Z uvedeného je teda zrejmé, že keď druhá strana, navyše namietala známosť podmienok, bolo na žalovanom vyššie uvedené predpoklady preukázať. Informácia spotrebiteľa o úrokoch a poplatkoch má podstatný význam z dôvodu, že prispieva k transparentnosti trhu a umožňuje spotrebiteľovi poznať rozsah svojho záväzku. Ak sú údaje tvrdené žalovaným uvedené len v rozsiahlych VOP, navyše drobným písmom, s ktorými sa spotrebiteľ nemal možnosť oboznámiť, neumožňuje to spotrebiteľovi poznať rozsah svojho záväzku.

21. Vzhľadom na uvedené odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok okresného súdu v ako vecne správny podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

22. Odvolací súd taktiež potvrdil výrok súdu prvej inštancie o náhrade trov konania (II. výrok), keďže tento vykazoval vecnú správnosť a odvolateľ ho ani nenapadol konkrétnymi odvolacími dôvodmi.

23. Žalobkyňa bola v odvolacom konaní úspešná a preto jej odvolací súd podľa § 396 ods. 1 s použitím § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania a uložil žalovanému povinnosť zaplatiť jej trovy odvolacieho konania. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

24. O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania, t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpisu uvedie, tiež proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).